

tajo kake strokovne liste in ki se zani-
majo za napredek kmetijstva, take bo-
lezni že poznajo, a mnogi še razne bo-
lezni pripisujejo vremenskim neprili-
kam ter trdijo, da je kultura vbita (po-
škodovana) od megle in dežja. V enem
oziru imajo ti nevedneži skoraj prav,
ker se glivične bolezni bolj širijo v de-
ževnih letinah. — Jablan, ki je najbolj
podvržena krastavcu, je brezdvomno
zlata parmena (Wintergoldparmäne).
Ta izvrstna sorta, ki je v vinorodnih
krajih precej razširjena in ki jo vsak
dobro pozna, je imenovani boleznii ta-
ko podvržena, da jo malokatera ugod-
na lega pred tem varuje, pa to tudi v
sušni ugodni letini. — Leta 1921, ko še
sem bil v službi pri vinogradih nemš-
kega viteškega reda (križniškega re-
da) pri Sv. Miklavžu nad Ormožem,
kjer so tudi obsežni sadovnjaki, da se
lahko naredi čez 300 hl jabolčnika, je
en del sadovnjaka, zasajenega z zlati-
mi parmenami, škrlup plodove tako u-
ničil, da so ostali drobni ter se niti ni-
so dali otresti. Škropiti pa se vsled po-
manjkanja delavcev ni moglo. Kdor
ima torej to drevo ter mu rado rodi
(navadno je to drevo zelo rodovitno), a
mu krastavec uničuje sad in listje, naj
se le odloči za škropljenje, ker izgube
za to ne bo trpel. Boljše je žrtvovati
nekaj denarja za škropivo, kakor da
mu bolezen uničuje leto za letom pri-
delek. Škropi se z modro galico, ravno
tako pripravljeno kot za trto, le da se
za prvo in drugo škropljenje lahko vza-
me močnejša raztopina (1½—2%). To
delo se vrši prvič v prvi polovici aprila,
predno je še popje razgnalo, drugič
med cvetjem ali pa po cvetu, in tretjič,
ko so že plodovi razviti (v juniju). Upo-
rabne so za to delo navadne nahrbtnne
škropilnice. Razume se, da se mora
škropivec poslužiti za to pripravne le-
stve. Ako pa se tudi z lestvo ne doseže
vrha, se lahko vzame razpršilnik (Zer-
stäuber) v stran in tanki curek potem
nese visoko, ki pa se nazaj po vejah
razpršuje. Poškropiti se mora seveda
temeljito, drugače je delo brez uspeha.
Sicer se dobijo za to primerne prevozne
škropilnice, vendar pa za tistega, ki
nima obsežnega sadovnjaka, ne kaže
iste nabavljati. Pač pa bi kazalo, več
sosedov naročiti skupno.

Sedaj, ko se oživljajo kmetijsko-na-
daljevalne šole, bode tudi sadjarstvo
prodrlo med širše kmetske sloje ter se
bodo začeli za to važno panogo vse bolj
zanimati. Kjer pa že životarjijo sadjar-
ske in vrtnarske podružnice, so se že
nekateri lotili pridnejšega sadjarstva,
ter ne škropijo samo z modro galico,
ampak tudi z drugimi sredstvi proti
raznim boleznim in škodljivcem. Pri-
šel je nov čas, ko se sadje ne bo v prvi
vrsti uporabljalo za jabolčnik, kakor
se je to godilo dosedaj večidel povsod,
marveč se bo moralo gledati, da se kak
najbolj gospodarsko izkoristi, spravi v
denar, in zato bo treba nuditi boljše
kakovost, kar pa se more le doseči z
boljšim negovanjem ali boljše rečeno:
z umnim sadjarstvom.

Vsled letošnje hude zime bodo mor-
da trpele na pozebi kanadke, sevniske
voščenkice in druge bolj občutljive vrste
ter bo taka drevesa treba najbrž po-

mladiti. Sicer nevarnost ni prehuda,
ker je lansko leto les dobro dozorel.
Kdor pa sadi novo drevje ter nima naj-
bolj ugodne lege in za to primerne ze-
mlje, ali če nima veselja in dobre vo-
lje, da bi drevo tudi malo negoval —
ga tuintam malo okopal, osnažil in po-
gnojil — naj ne gleda preveč na fine
sorte, ampak se naj zadovolji z bobov-
cem, renskimi krivopeceljem in drugi-
mi sortami, ki niso tako podvržene raz-
nim boleznim. Kaj pomaga saditi ime-
nitne vrste, ko pa pozneje nima dosti
koristi! Ko so pred leti nekatere gra-
ščine obnovile svoje sadovnjake le z
kanadkami, ananaskami, sevniskimi
voščenkami, zlatimi parmenami, jih
sedaj gledajo že bolj po strani, ali pa
jih precepljajo, ali pa morda celo izme-
tujejo. Ananaska in londonski pepinek
se skoraj izključno obneseta le v vrt-
nih nasadih, kjer se svet vedno obde-
luje. Posamezne sorte zahtevajo tudi
svoje lege, pripravnost zemlje, pa tudi
od podnebja je mnogo odvisno, kar je
že gotovo vsakemu znano. Kdor hoče
saditi drevo, a mu stvar ni prav jasna,
stori dobro, če se prej obrne na Sadjar-
sko in vrtnarsko društvo v Ljubljani,
na domačega šolskega upravitelja, ali
pa si preskrbi knjigo »Sadni izbor za
Slovenijo«, katero je izdalo imenovano
društvo.

Premisliti je še treba, da razne bo-
lezni, pred vsem krastavec, lahko tudi
napadajo manj važne sorte, ako jim
zemlja in krajevne razmere za njih
življenski razvoj ne prijaajo, ali ako pod-
nebni pojavi niso baš najbolj ugodni.
Treba bo torej obrniti sadjarstvu malo
več pozornosti ter se malo bolj objek-
tivno oprijeti potrebnega negovanja,
kamor spada tudi — škropljenje.

Val. Brumen.

**Vsi posestniki gozdov in lesni trgovci, po-
zor!** Kupim vsako množino jamskega lesa za
rudokope ter tudi vsako množino tesanega le-
sa. Kdo ima jamski les in tesan les, naj pošlje
svoje ponudbe na naslov: Korošec Dragotin,
Šmartno ob Paki. 333

DOPISI

Maribor. Zdravnik gospod dr. Alfonz Wank-
müller je začel ordinirati v hiši Spodnještaj.
Ljudske posojilnice na voglu Gosposke ulice
in Ulice 10. oktobra. Novi zdravnik je že več
let zdravnik mestne občine in je med ljudst-
vom radi svoje ljudomilosti in postrežljivosti
zelo priljubljen. Ordinira pa v omenjeni hiši
v I. nadstropju. — Frančiškansko ulico bodo
razširili na ta način, da bodo visoki rob ob
Tavčarjevi vili in ob hiši nekdanjega mesarja
Černeta zraven Narodnega doma odstranili
gospodarji sami. Na tem mestu od Tattenba-
chove ulice do mestnega električnega podjetja
bodo napravili lep trotoar. — Trgovec gospod
Roman Pelikan bo skupno z gg. Liningerjem
in Scherbaumom zgradil na dvorišču in ob
Frančiškanski ter Wildenrainerjevi ulici ve-
like moderne avtogaraže. Cementni tovarnar
Rogač se mora od tu odseliti, ker je omenjena
družba kupila to hišo in veliko dvorišče. —
Na Tezmem vendar le nameravajo ustanoviti
postajališče za zrakoplove za črto Dunaj—Za-
greb in Dunaj—Trst. — Mariborski lovci se
boje, da bi divjačina v naših krajih ne izu-
mrta. Naročili so si iz Vojvodine večje število

jerebice in fazanov ter so jih nastavili v lovi-
ščih v mariborski okolici. — Ali bodo tudi zaj-
ce in lisice naročili? — Cesta iz Maribora proti
Hočam je v zelo slabem stanju. Ako se voziš
z mestnim autoomnibusom, te trese tako, da
bi se lahko čreva zgubilo. Prodca pa leži ob
straneh cele kupe. — V zadnji številki »Slov.
Gospodarja« je pomotoma izostal inserat tr-
govca s špecerijo in semenjem gospoda Weisa,
lastnika prejšnje Hartingerjeve trgovine na
Aleksandrovi cesti. Gospod Weis je daroval
za naše naročnike tudi lepo nagrado, ki je bi-
la dne 24. marca izžrebana. Priporočamo na-
šim naročnikom to trgovino in s tem poprav-
ljamo neljubo pomoto, ker je zadnjič izostal
inserat.

Marenberg. Naš lepi trg se probuja iz dol-
gega verskega spanja. Na dan sv. Jožefa so
imeli možje in fantje skupno sv. obhajilo, na
cvetni petek žene in matere, na Marijin praz-
nik pa dekleta. Toliko ljudstva še pri nas ni
sprejelo sv. zakramentov kot letos.

Sv. Barbara v Slov. gor. Na praznik sv. Jo-
žefa smo spremili na zadnji poti Ivana Domi-
tarja, posestnika, občinskega odbornika, na-
čelnika cerkveno-konkurenčnega odbora, od-
bornika bralnega društva itd. iz Spodnje Ko-
rene. Rajni je bil veren katoliški mož, izobra-
žen, plemenit in dobrega zlatega srca ter neiz-
merno delaven. Bil je 28 let član bralnega
društva, dolgoletni voditelj predvojne Mlade-
niške zveze in odlični narodni borec. Zvest
naročnik naših katoliških listov, pred vsem
»Slovenskega Gospodarja«. Ni bil naš Ivan le
samo vnet prosvetni delavec, temveč se je u-
deleževal tudi z naprednim kmetijstvom in
sadjarstvom na svojem posestvu. Bil je vedno
neomahljiv katoliški mož, trden kot skala.
Zato ni čuda, da ga je spremljalo na pogrebu
obilo prijateljev in občinskih odbornikov s 3
župani na čelu, žandarmerija, učiteljstvo ter
člani naših društev in obilo ljudstva z doma-
če in sosednih župnij. Ob grobu mu je govoril
domači gospod župnik Potočnik in se poslovil
v imenu organizacij od njega. Pevski zbor je
zapel pri hiši žalosti in na mirodvoru gin-
ljive žalostinke. Bil si še v nedeljo, dne 17.
marca pri sv. maši, a čez par ur te je poklical
vsemogočni tja, kjer ni trpljenja in solz. Dra-
gi Ivan, spavaj sladko, tvoj duh pa naj živi
med nami in nas bodri k po tebi začrtanem
delu. Spominjali se te bodo v molitvi, ti pa
prosi tam gori za razširitev katoliške sloven-
ske misli! Teško prizadeti rodbini pa naše
najglobejše sožalje! — In zopet so se ogle-
sili zvonovi in naznanili novo žalost. Zapu-
stila je to solzno dolino nad vse pridna skrb-
na mlada žena in kmetica Alojzija Stuber iz
Spodnje Korene, soproga našega odličnega so-
bojevnika. Rajna zapušča pet malih nepre-
skrbljenih otročičev in globoko žalujočega
moža. Bojimo se prav resno, da ne bo kruta
morilka odšla iz Spodnje Korene. Na sedmini
so nabrali pogrebci 120 Din za Dijaško ku-
hinjo.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naša mladina
se prav pridno izobrazuje. Dekliškega tečaja
pri Sv. Lenartu se je od nas udeležilo 28 de-
klet. Predavanja so bila zelo poučna. Dekleta
od Sv. Lenarta, Sv. Ruperta, Sv. Trojice in
Sv. Antona so izjavila, da si v kratkem usta-
novijo Dekliško zvezo. Dekleta, le izpolnite
svojo obljubo! — Naši mladeniči so se vkljub
hudi zimi v častnem številu udeležili duhov-
nih vaj od 7. do 10. februarja t. l. Premišljeva-
nja vseučiliškega profesorja dr. Greg. Rož-
mana so bila zelo prikupna in v srce segajo-
ča. — Dne 17. in 18. februarja smo imeli tukaj
kmetijski tečaj, ki ga je oskrbela kmetijska
podružnica. Gospoda inž. Mežan in Oblak sta
nam govorila zelo prepričevalno. Želimo ju
še večkrat slišati pri nas. Prvi sad tečaja je,
da je 10 posestnikov poslilo oblastni odbor za
podporo pri napravi betoniranih gnojišč in
gnojničnih jam. — Naša Mladeniška zveza je
dne 17. marca na svojem poučnem shodu zdru-
žila 70 mladeničev v dvorani, ki so z zani-
majem sledili šaljivi igrici »Dva gluha« ter po-

slušali poučne govore trah govornikov. Isti dan se je zaključil s primernim slovesom naš tretji rekrutni tečaj pod vodstvom požrtvovalnega telovadnega učitelja E. Kocuvana. Udeleževalo se ga je 11 mladeničev. Veliko lepih nauk so prejeli naši rekrute ob predavanjih, pa tudi na dan zaključka. Naj bi jih le nikdar ne pozabili! — Dne 11. marca smo pokopali pridnega krojača Jožefa Zemljiča z Ročice. Veliko ljudi ga je spremljalo na zadnji poti. Bil je vedno zvest naš somišljenik in v mlajših letih tudi agitator za našo slovensko stvar. Naj v miru počiva!

Gornja Radgona. V Orehovcih je umrl te dni ugledni posestnik Franc Lukovnjak. V spomin nanj so zbrali njegovi prijatelji na sedmini 50 Din za Dijaško kuhinjo v Mariboru. Vsem darovalcem najlepša zahvala!

Ptuj. V soboto, dne 18. marca, popoldne sem se vozil iz Maribora proti Ormožu. V istem vozu se je vozila ena ženska, katera je v Ptuj izstopila. S svojimi paketi je vzela tudi moj paket. Kakor sem od drugih potnikov zvedel, je dotična oseba bila od Sv. Urbana pri Ptuj. Prosim, da naj odda moj paket z obleko v Ptuj gospodu Francu Makoter, uradniku pri progovni sekciji.

Veržej. Dekliška zveza priredi na belo nedeljo v Marijanišču lepo igro »Večna mladost in večna lepota« in »Kaznovana nečimernost«.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dolga in huda zima se goslovila od nas, ostale pa so vse zle posledice zime, to so pozeble gorice, zmržnjen krompir itd. Tudi sadno drevje je pri mnogih posestnikih silno poškodovano, namreč od zajcev. So posestniki, ki jim je zajec oglodal 20, 30 in celo 50—100 dreves. Kako izgledajo drevesnice, o tem naj priča to-le: Nek drevesničar v Sovjaku je svojo drevesnico ogradil s 150 cm visoko ograjo, ki pa jo je zajec preskočil in mu uničil več sto drevesc. Škoda, storjena po zajcih v naši fari, je naravnost ogromna, saj je uničenega mnogo tisoč najlepšega drevja. Merodajni gospodje naj vsaj letos uvidijo, da je že res skrajni čas, da se zajči škodljivci iztrebi in uniči. Saj menda našega sadnega drevja ne gojimo zajcem v hrano! — Nekemu posestniku na Stari gori se je vsled zime udrl zidan obok nad kuhinjo in je gospodinja komaj ušla iz kuhinje. Tudi novo mežnarjevo gospodarsko poslopje je razpokano in bodo prednji del morali podreti in znova pozidati, ker je zima plitve temelje vzdignila in zidovje razmajala. — Društveno delo pa je v kljub zimi sijajno uspevalo. Knjižnica bralnega društva si je nabavila večjo množino novih dobrih knjig. Izposodilo se je lansko leto nad 4 tisoč knjig, letos bo pa število večje, ker se krog čitateljev vedno bolj širi. Da društvo zadobi potrebna gnotna sredstva, bo priredilo na Jurjevo nedeljo veliko tombolo z velikimi dobitki, na katero že zdaj vabimo mlado in staro od blizu in daleč!

Špitališ pri Konjicah. V petek, dne 15. marca, zvečer so zvonovi oznanili pretresljivo poročilo, da je spoštovani posestnik iz Kraberga gospod Vinko Pivec, po domače Vedelak, umrl. Po vsej župniji je ta vest odprla rano žalosti. Rajni Vedelak je bil blag značaj, zvest do Boga, ljubi in blagi oče svojim otrokom, poleg pa tudi postrežljiv in dober do sosedov in prijazen do vseh drugih. Zapustil je štiri otroke, kateri so vsi pridni delavci v katoliških organizacijah. Sin Vinko je duhovnik, sedaj kot kaplan pri Veliki Nedelji. Pogreb je bil veličasten. Spremljalo ga je sedem gospodov duhovnikov na zadnji poti. Ob odprtem grobu je domači gospod župnik Goričan predstavil v jedrnatih in srca odkritih besedah pokojnikovo življenje. Pevski zbor je zapel žalostinko in množica navzočih se je pripognila po grudi temlje in se spoštljivo ločila od blagega Vedelaka z gorečo željo, naj mu ljubi Bog prižge lač večnega življenja. Izgubila je spoštovana Vedelakova obitelj že pred 5 leti dobro mamičo, sedaj še očeta, a bodite otroci potolaženi, gotovo že oba prosita v nebesih za vašo srečo. Tudi drugi žalujemo z vami!

Šmarje pri Jelšah. Dne 28. marca se je mudil celi dan pri nas gospod veliki župan Šaubah. Prišel je z vlakom ob devetih. Na postaji sta ga sprejela sreski poglavar gospod dr. Karlin in gerent okrajnega zastopa gospod Ivan Turk. Iz postaje se je odpeljal na sresko poglavarstvo, kjer mu je bilo predstavljeno uradništvo, potem pa je inšpiciral urade. Ob 11. uri je šel na županstvo trške občine, kjer so mu bili predstavljeni vsi župani šmarskega okrajnega zastopa in nekaj iz rogaškega in kozjanskega okraja. Gospod veliki župan je v krasno izbranih besedah pozdravil navzoče zastopnike občin, povdarjajoč veliko važnost dobre občinske uprave, ki mora doprinesati obilo sadov za občino in državo, zlasti kmetikemu ljudstvu, ki tvori pretežno večino naših občin in ki je steber cele države. Gerent okr. zastopa gospod Ivan Turk se je v toplih besedah zahvalil gospodu velikemu županu za obisk in bodrilne besede, naslovljene na zastopnike občin in ljudstvo, ter mu poročal o delovanju okrajnega zastopa, o gradbi ceste Zibika—Belo—Pristava in denarnih težkočah, s katerimi se mora okrajni zastop boriti, da zamore zboljševati ceste in podpirati kmetijstvo, zdravstvo in šolstvo. Ostali čas dopoldneva in cel popoldne je gospod veliki župan sprejemal posamezne zastopnike občin in druge osebe, ki so imeli do njega kako prošnjo ali pritožbo. Vsakemu je le z njemu prirojeno ljubeznivostjo odgovoril ali obljubil svojo pomoč. Ta obisk gospoda velikega župana ostane celemu šmarskemu srezu, posebno pa še Šmarčanom v trajnem spominu, zato se visokemu gostu vsi z dobro voljo, najpristraneje zahvaljujemo z vročo željo in upanjem, da ni bil ta obisk zadnji.

Pištanj. Spremljali smo k zadnjemu počitku dne 14. marca nad vse dobro, zvesto hčerko Marijino Klarico Žuraj. Zapustila je svet v cvetoči dobi življenja, namreč v 27. letu. Njeno povsem pošteno delo ji je prineslo velik ugled, ki ga je uživala rajna daleč okrog. Njena globoka vera ji je bila velika opora v mnogih težkih življenjskih preizkušnjah, zlasti v njeni zadnji težki bolezni. Njena dobro srčnost in njena nehljiva prijaznost pa ji je naklonila mnogo prijateljev in prijateljic, ki jo bodo gotovo ohranili v trajnem spominu, kličejo ji: Na svidenje nad zvezdami!

Marija Gradec pri Laškem. Oblastni komisar ljubljanske oblasti dr. Natlačen je dovolil za popravo občinske ceste Rimske toplice—Sv. Miklavž nad Laškom podporo v znesku 5 tisoč Din. S tem se bo to občinsko cesto, ki se jo je pričelo graditi leta 1903, temeljito izboljšalo. Že lansko leto je občina Marija Gradec prejela od oblastnega odbora znesek 10.000 D za popravo občinskih cest, kateri znesek pa še ni ves porabljen. Pripomniti moramo, da ima občina Marija Gradec zelo veliko občinskih cest po strmih hribovih in meji občina na severu na celjsko okolico in Svetino, a na jugu pa na Loko pri Zidanem mostu. Istotako trpijo v naši občini, kakor sploh v laškem okraju, ljudje na pomanjkanju dobre pitne vode. Dasiravno je v okraju mnogo studencev, vendar so mnogokje morali vaščani malone skozi celo leto voziti vodo, kar je za zdravje ljudstva in za uspešno živinorejo, ki je v našem okraju glavna kmetijska panoga, bila in je še velika ovira. V zadnjem času se je od strani posameznikov kakor tudi od strani raznih samouprav začelo pridno delati na izboljšanje v tem oziru. Za vasi Stopce in Dol pri Sv. Miklavžu je stvar že v teku. V Stopci je vodovod že zgrajen in je oblastni komisar dovolil podporo v znesku 3500 Din, a za vas Dol 7000 Din. Ker je začelo poslovati tudi zdravstveno okrožje, bo tudi od te strani se preskrba ljudstva z dobro pitno vodo podpirala. Pričeto pa v najkrajšem času na vrsto druge vasi, ki imajo že vložene prošnje. Seveda najpopreje tiste, kjer je večje število prebivalstva. Ako bi oblastna skupščina v teku dveletnega delovanja ne bi ničesar drugega storila kot to, je že opravičila svoj obstoj.

ZA RAZVEDRILLO

Ko je poljski kralj Jan Sobieski, pogumni rešitelj Dunaja (1683) ležal na smrtni postelji, so mu prigovarjali, naj napravi oporoko. Smeje je odvrnil umirajoči: »Večkrat me niste poslušali, ko sem bil kralj; kako si naj predstavljam, da se boste ravnali po mojih besedah, ko bom mrtev.«

Ko so prišli leta 1866 pruski huzarji v neko češko vas, se je obnašal eden od njih posebno pogumno. Odpasal je sabljo in jo vrgel na mizo, rekoč: »Tu sem sedaj jaz gospod!« Po teh besedah je kmet odšel. Čez nekaj časa se je vrnil z gnojnimi vilami in jih položil poleg sablje na mizo. »Kaj se drznete!« je kričal Prus. — »No, če že hočete vi rezati s tako velikim nožem, morate imeti tudi primerne vilice«, je mirno odgovoril kmet.

Nekdo je vprašal starejšega zdravnika, kakšna je razlika med življensko in smrtno nevarnostjo. Zdravnik je odgovoril: »Če kdo težko zboli, je v življenski nevarnosti; če pa pokličejo zdravnika, ki je še k nesreči doma in pride, je bolnik v smrtni nevarnosti.«

Zdravnik je obiskal bolnega kmeta, kateremu je predpisal pred tremi dnevi pijavke. »No, kako je vašemu možu?« je vprašal kmetico. »Tako, tako! Toda s temi pijavkami sem imela velik križ. Tri je še tako nekako srečno pogoltnil, ostale sem mu morala pa ocvreti.«

Pri trčenju vlakov je bilo mnogo ljudi ubitih, med smrtnimi žrtvami je bil tudi sluga bogatega Angleža. Bogataš je sedel v vagonu I. razreda in mirno pušil cigaro. K njegovemu oknu je pristopil sprevodnik in ga nagovoril ves bled: »Gospod, zgodila se je strašna nesreča. Trije vozovi so razbiti, pet oseb je mrtvih. Med njimi je tudi vaš sluga. Raztrgalo ga je na šest kosov. Kaj naj storimo z njim, gospod?« — »Prinesite mi tisti kos mojega sluga, kjer je ključ mojega kovčka«, je mirno odvrnil Anglež.

Zločinec, peljan na vislice, je vprašal, kateri dan je. Ko so mu povedali, da je pondeljek, je vzdihnil: »No, ta teden prične slabo.«

V majhni hrbovski občini so merili novo občinsko cesto. Prišel je zemljemerec, izmeril cesto in jo zaznamoval s količki. Ko je bilo delo končano, je šel k županu in mu rekel: »Zdaj vas lepo prosim, pazite, da ne bodo čez nedeljo pokradli količkov!« V pondeljek se je zemljemerec vrnil in glej, količkov nikjer. Župan jih je shranil v občinski hiši, da bi jih kdo ne ukradel.

V Krakovu je prišel Rus k židom, držal v roki rubelj in rekel: »Kedo mi je posodil ta rubelj?« — Neki žid, ki ni bil posebno oprezen, je vzkliknil: »Jaz!« — »Dobro«, je odvrnil Rus. »Tu imate svoj rubelj in mi vrnite cekin, ki sem ga zastavil pri vas!« — Židu niso pomagali izgovori; vlekli so ga k sodniku in ker je med pričami priznal, da je Rusu posodil rubelj, je moral plačati cekin, papiрати rubelj je pa lahko pridržal.